

Scopul lui Dumnezeu cu omul

Domnul ne-a îndemnat să trăim în curăție și să ne concentrăm pe dragoste. Ne-am întrebat de ce este atât de important să avem dragoste. Cuvântul Lui Dumnezeu, așa cum este scris în 1 Ioan, ne oferă răspunsuri.

Să deschidem și să citim. În 1 Ioan 4:7-8, unde ni se spune: Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții, căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. În continuare, Ioan 4:8 ne învață că: Cine nu iubește, n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste. Așadar, Dumnezeu este Dragoste, și suntem chemați să fim asemenea Tatălui, conform Cuvântului lui Dumnezeu.

În capitolul 3 din 1 Ioan, ni se dezvăluie mai mult: "Și ce vom fi nu s-a arătat încă", așa cum citim în versetul 2. "Dar știm că atunci când se va arăta El, vom fi ca El. Pentru că Îl vom vedea așa cum este El." Amin. Prin urmare, dragostea este scopul nostru suprem, ținta poruncilor și a păzirii Cuvântului Lui Dumnezeu, pentru a ajunge la dragoste.

Voi citi și versetul 17 din 1 Ioan 4:17: "Cum este El, așa suntem și noi în lumea aceasta. Astfel se face că dragostea este desăvârșită în noi, pentru ca să avem deplină încredere în ziua judecării. În dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârșită izgonește frica, pentru că frica are cu ea pedeapsa și cine se teme n-a ajuns desăvârșit în dragoste." Amin.

Prin urmare, nu este suficient doar să iubim sau să avem dragoste; dragostea noastră trebuie să fie desăvârșită. Dumnezeu are un plan

măreț pentru noi. Acesta este proiectul lui Dumnezeu pentru umanitate, stabilit de la începutul lumii: ca omul să ajungă la desăvârșire în dragoste, îndelungă răbdare, bunătate și blândețe. Astfel, vom avea deplină încredere în ziua judecății, pentru că vom fi ca El.

Cuvântul Lui Dumnezeu ne îndeamnă să explorăm mai departe. Haideți să deschidem la Matei. Să citim la capitolul 5. Vom discuta despre planul lui Dumnezeu pentru noi și vom urmări pas cu pas acest plan. Vom înțelege ce scop a avut Dumnezeu pentru noi înainte de a fi creați, înainte de crearea pământului, și cum a gândit Dumnezeu acest plan pentru om.

În versetul 48 din capitolul 5, ni se transmite o poruncă a Domnului Isus: "Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit." Amin. Aceasta nu este doar un îndemn sau un sfat, ci o poruncă explicită: "Voi fiți, dar, desăvârșiți." Și această desăvârșire nu se referă la abilități terestre, cum ar fi la pian sau în muzică, ci la o desăvârșire spirituală: "după cum și Tatăl vostru Cel Ceresc este desăvârșit." Este important să explorăm câteva aspecte despre Tatăl, despre Fiul și despre chemarea pe care o avem și noi de a aspira la această desăvârșire înaltă, la o dragoste desăvârșită, și să înțelegem mai multe despre Dumnezeu.

Să citim la Psalmul 18 pentru a descoperi mai multe despre Dumnezeu. Este esențial să cunoaștem caracteristicile și atributele lui Dumnezeu pentru a înțelege standardul la care suntem chemați să aspirăm. Citând

Psalmul 18, versetul 30: "Căile lui Dumnezeu sunt desăvârșite." Aici se face referire la căile lui Dumnezeu, nu la ale noastre.

Scriptura ne învață că modurile noastre de a fi sunt foarte diferite de cele ale lui Dumnezeu. La fel cum cerurile sunt înalte față de pământ, așa sunt de diferite căile lui Dumnezeu față de ale noastre. Dumnezeu umblă în lumină, în timp ce noi, în general, ne mișcăm în întuneric – desigur, într-un sens spiritual. Pe Pământ, unde trăim, predomină întunericul spiritual.

Căile lui Dumnezeu sunt desăvârșite. Să ne întrebăm: De ce sunt ele desăvârșite? Răspunsul este că Dumnezeu Însuși este desăvârșit și, prin urmare, nu poate avea decât căi desăvârșite. În continuare, în Psalmul 19, versetul 7, se spune: "Legea Domnului este tot desăvârșită" sau perfectă. Este logic să fie așa, deoarece Dumnezeu este perfect. Cel care este perfect a oferit această lege și, prin urmare, nu putea să ofere decât o lege perfectă.

Putem să rezumăm Împărăția lui Dumnezeu la aceste două aspecte: Legea din Împărăția lui Dumnezeu este desăvârșită, iar căile, cărările sau orânduirile din Împărăția lui Dumnezeu sunt de asemenea desăvârșite. Aceasta caracterizează Împărăția lui Dumnezeu. Am citit în Matei, capitolul 5, că Dumnezeu este desăvârșit.

Să explorăm și învățăturile despre Domnul Isus. Să ne îndreptăm atenția către Epistola către Evrei, capitolul 2, pentru a afla mai multe despre El. Vom începe citirea de la versetele 9 și 10: "Dar pe acela care a fost făcut

pentru puțină vreme mai prejos decât îngerii, adică pe Isus, îl vedem încununat cu slavă și cu cinste din pricina morții pe care a suferit-o, pentru ca prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți. Se cuvenea, în adevăr, ca acela pentru care și prin care sunt toate și care voia să ducă pe mulți fii la slavă să desăvârșească prin suferințe pe Căpetenia mântuirii lor." Amin.

"Se cuvenea", așa cum afirmă cartea Evrei care transmite cuvintele lui Dumnezeu, "se cuvenea ca Dumnezeu să-L desăvârșească prin suferințe pe Domnul Isus, care este Căpetenia Mântuirii noastre." Vom citi de asemenea din capitolul 5, începând cu versetul 7 și continuând cu versetul 9. El, adică Domnul Isus, care în zilele vieții sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi, către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte și fiind ascultat datorită evlaviei Sale, deși era Fiu, a învățat ascultarea prin lucrurile pe care le-a suferit. Și după ce a fost făcut desăvârșit, a devenit sursa mântuirii veșnice pentru toți cei ce-L ascultă. Amin.

Am citit despre Tatăl Ceresc, despre Dumnezeu, că este desăvârșit și acum vedem că și Domnul Isus a fost făcut desăvârșit. Continuăm în epistola către Evrei, în capitolul 12, versetul 2, despre Domnul Isus: "Să ne uităm țintă la căpetenia și desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care pentru bucuria care-I era pusă înaintea sa suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade de la dreapta scaunului de Domnului Dumnezeu." Amin. Ne concentrăm privirea asupra căpeteniei, Domnul Isus, și desăvârșirea

credinței noastre.

Ce învățăminte putem extrage din aceste texte? Dumnezeu spune în cartea Geneza să facem omul după chipul și asemănarea noastră. Care a fost planul lui Dumnezeu pentru om? Dacă Dumnezeu este desăvârșit și Fiul Său este desăvârșit, cum ar trebui să fie omul care este după chipul Său?

Să explorăm în cartea Deuteronomului, în capitolul 32, despre lucrările lui Dumnezeu. Toate lucrările lui Dumnezeu sunt desăvârșite, așa cum spune versetul 4: "El este stânca, lucrările Lui sunt desăvârșite." Amin.

Câte dintre lucrările lui Dumnezeu sunt desăvârșite? Să reflectăm. Toate lucrările lui Dumnezeu sunt desăvârșite. Suntem noi, oare, excluși din această desăvârșire? Nu, pentru că toate lucrările lui Dumnezeu sunt desăvârșite. Să explorăm câteva aspecte despre desăvârșirea la care Dumnezeu ne cheamă și să recunoaștem că aceasta este voia Lui.

Vom citi din capitolul 7, unde este prezentat un plan divin grandios, prin care Dumnezeu a intenționat să ridice omul la o înălțime spirituală remarcabilă. Acesta era Domnul Isus, și dacă El este desăvârșit, atunci intenția este să ne conducă și pe noi spre desăvârșirea Lui. Să ne referim la capitolul 7, versetele 11 și 12, pentru a înțelege planul lui Dumnezeu: "Dacă dar desăvârșirea ar fi fost cu puțință prin preoția Leviților, căci sub preoția aceasta a primit poporul Legea, ce nevoie mai era să se ridice un alt preot după rânduiala lui Melchisedec, și nu după rânduiala lui Aaron? Pentru că odată schimbată preoția, trebuia neapărat să aibă loc

și o schimbare a Legii." Amin.

Întrebarea care se ridică aici este dacă desăvârșirea putea fi atinsă prin preoția Leviților sau prin Legea lui Moise, de ce a fost necesară venirea Domnului Isus? Aceasta este dilema. Dacă desăvârșirea era posibilă, atunci nu ar fi fost nevoie de venirea Lui.

În versetele 18-19, observăm că Legea dată de Dumnezeu pe muntele Sinai nu a adus desăvârșirea: "Astfel, pe de o parte, se desfințează aici o poruncă de mai înainte, din pricina neputinței și zădărnicii ei, căci Legea n-a făcut nimic desăvârșit. Și pe de altă parte, se pune în loc o nădejde mai bună, prin care ne apropiem de Dumnezeu." Amin. Se introduce o speranță mai bună. Care este aceasta? Legea nu a adus desăvârșirea; nu a putut să o facă. În schimb, ni se oferă o speranță mai bună. Ceea ce nu era posibil sub vechiul legământ, devine posibil în cel nou.

Mai departe, ni se spune că Domnul Isus a instituit un legământ superior și, conform versetului 25, "De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei", amin. El este etern viu și mijlocește pentru noi cu scopul de a ne mântui în mod desăvârșit. Așadar, scopul lui Dumnezeu este să ne aducă la statura spirituală pentru care am fost hotărâți în eternitate.

Să ne întoarcem la capitolul 9 pentru a înțelege mai bine această cerință divină. Și în capitolul 9, versetul 9, Scriptura ne vorbește despre

legământul dintâi, despre locul preasfânt și despre cortul întâlnirii. "Aceasta era o asemănare pentru vremurile de acum, când se aduc daruri și jertfe, care nu pot duce pe cel ce se închină în felul acesta la desăvârșirea cerută de cugetul lui."

Recent, am fost destul de ocupat cu diferite responsabilități familiale care m-au reținut mai ales în bucătărie. În acele momente, m-a cuprins gândul că aș putea pierde timpul, având alte sarcini mai importante de îndeplinit. Dar, slavă lui Dumnezeu, El m-a ajutat să depășesc aceste gânduri și mi-am dat seama că, de fapt, acolo era planul Său.

Nu sacrificiile pe care le fac, nu timpul pe care îl dedic Împărăției Lui Dumnezeu, nu serviciul meu, fie că este vorba de a merge, a face, a scrie sau a nu scrie, sunt cele mai importante. Acestea nu mă conduc la desăvârșirea pe care o cere conștiința mea. Trebuie să acționez cu răbdare și pace, să îndeplinesc lucrurile pe care alții nu le pot face. Chiar dacă par ne semnificative, de fapt, ele pot avea o mare importanță.

Așa cum am menționat în trecut, unii ar putea crede că dacă sunt închiși pentru mulți ani, devin inutili și nu pot câștiga suflete sau să realizeze lucrări mari, așa cum ar fi făcut dacă ar fi fost liberi. Ei nu iau în considerare cât de mult poate Dumnezeu să lucreze în interiorul lor, pentru că El lucrează la perfecționarea ființei lor. Cum a lucrat cu Domnul Isus? Prin ce l-a desăvârșit? Prin serviciul Său? I-a oferit mult de lucru? El a slujit doar trei ani, ceea ce nu este o perioadă lungă.

Totuși, Domnul Isus nu a fost făcut desăvârșit prin serviciul Său sau prin

minunile pe care le-a făcut, ci prin suferință. Suferința L-a ajutat să atingă desăvârșirea prin îndelungă răbdare și dragoste. "Dragostea", sau "iubirea", a triumfat asupra răului. Ea învinge răul prin ce mijloace? Prin bine. Astfel, El a învins pe Satan făcând bine. Prin urmare, nu a existat nicio opoziție, deloc. De fapt, aceasta a fost lucrarea Domnului Isus, să nu se opună deloc. Și, într-adevăr, acest lucru L-a condus la perfecțiune. Și Satan a pierdut bătălia. Dacă ar fi existat opoziție, situația ar fi fost mai complexă.

De asemenea, citim despre lucrarea lui Dumnezeu cu omul în Evrei 13, versetele 20-21: "Iar Dumnezeuul păcii, care L-a sculat din morți pe Domnul nostru Isus, marele păstor al oilor, prin sângele legământului celui veșnic, să vă facă desăvârșiți în orice lucrare bună pentru a face voia Lui, lucrând în voi ceea ce este bineplăcut înaintea Lui, prin Isus Hristos; căruia să fie slava în vecii vecilor. Amin." Găsim în multe locuri că Dumnezeu lucrează în noi. Cum lucrează Dumnezeu?

Cum sunt lucrările Sale? În noi. Deci, să ne facă Dumnezeu, Dumnezeuul păcii, desăvârșiți, aceasta este rugăciunea apostolului, să vă facă desăvârșiți în orice lucrare bună. Este pentru toți sau doar pentru o anumită categorie de credincioși? Este pentru toți. Este lucrarea lui Dumnezeu, și în această lucrare a lui Dumnezeu cu omul pentru a-l aduce la desăvârșire, sunt mai mulți factori la joc.

Să-i parcurgem pe rând. Vom merge la 2 Timotei. Primul lucru la care ne gândim, care lucrează cu noi, este Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul

lui Dumnezeu ne-a fost dat, 2 Timotei 3, versetele 16 și 17: "Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și folositoare pentru învățatură, pentru mustrare, pentru îndreptare, să dea înțelepciune în neprihănire, ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit, destoinic pentru orice lucrare bună." Amin. Când, aş putea să mă întreb? Când trebuie să fie omul lui Dumnezeu desăvârșit? După ce moare? Sau acum?

Ne spune aici pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și complet echipat pentru fiecare lucrare bună pe care trebuie să o facă. Care este scopul Cuvântului lui Dumnezeu? Din nou, care este ținta sa? Își îndeplinește scopul lui Dumnezeu de a aduce omul la desăvârșire?

În această lucrare pentru desăvârșirea omului, este prezent și Duhul Sfânt. Vreau să citim în Petru. Petru ne este prezentat ca un apostol al lui Isus Hristos, adresându-se celor aleși care trăiesc ca străini în diverse regiuni, așa cum ne informează Cuvântul lui Dumnezeu despre lucrarea Duhului Sfânt. Ne este reamintit că Duhul Sfânt este trimis pe pământ pentru a ne învăța și a ne reaminti toate lucrurile, fiind prezent cu noi și în noi în fiecare zi. Vom citi versetele 1 și 2, care spun: "Petru, apostol al lui Isus Hristos, către aleșii care trăiesc ca străini, răspândiți prin Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia, după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea lucrată de Duhul." Amin. Aici ni se arată că Duhul Sfânt ne conduce spre sfințire.

În 1 Petru 1:15-16, ni se oferă o poruncă: "După cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră, căci este scris: „Fiți

sfinți, căci Eu sunt Sfânt." Amin. Pentru a atinge sfințirea, avem nevoie de Duhul Sfânt, care nu doar mijlocește pentru noi, ci ne și îndeamnă și ne călăuzește. Suntem îndemnați să urmăm lucrurile Duhului.

Acum ne îndreptăm atenția către 2 Corinteni, capitolul 3, pentru a explora lucrarea Duhului cu omul. Aici, de la versetul 17, observăm că lucrarea lui Dumnezeu este desăvârșită și are scopul de a ne face să semănăm cu El și să atingem plinătatea staturii lui Hristos. "Căci Domnul este Duhul, și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenie. Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului. Și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului." Amin.

Prin unirea Duhului Domnului cu Cuvântul Lui, suntem transformați să semănăm cu El, privind în oglindă slava Domnului. Duhul Sfânt ne sfințește viața și ne ajută să progresăm spre sfințire, restaurând chipul lui Dumnezeu în noi. Ne întrebăm cine mai lucrează cu noi pentru a atinge statura spirituală pentru care ne-a creat Tatăl Ceresc.

Pentru a afla mai multe, ne îndreptăm spre Efeseni, capitolul 4, unde vom citi începând cu versetul 6. "Există un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este deasupra tuturor, care lucrează prin toți și este în toți." El lucrează prin fiecare dintre noi, iar fiecăruia i-a fost acordat un dar conform măsurii harului lui Hristos, astfel încât să acționeze cu un scop unitar. Să ne referim la versetul 11 pentru a citi: "Și El a dat pe unii apostoli, pe alții proroci, pe alții evangheliști, și pe alții păstori și

învățători", pentru a lucra prin toți în vederea desăvârșirii sfinților, pentru lucrarea de slujire și pentru zidirea trupului lui Hristos.

Acesta este obiectivul: desăvârșirea sfinților, până când toți vom ajunge la unirea credinței și la cunoașterea Fiului lui Dumnezeu, la statura de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Astfel, nu vom mai fi ca niște copii, plutind încă și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin înșelăciunea oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire, ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate aspectele ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos. Amin. Fiind credincioși adevărului, aceasta este partea noastră de responsabilitate, să creștem în dragoste și în toate aspectele vieții noastre cu un scop comun: să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos, la maturitatea spirituală, așa cum am citit. Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu în om, prin intermediul Bisericii, după cum ne învață Cuvântul lui Dumnezeu. Epistola către Efeseni este dedicată Bisericii. Să explorăm și în Proverbe despre această călătorie către perfecțiune. Dacă cineva îndrăznește să spună că perfecțiunea este inaccesibilă, el, de fapt, contestă însăși autoritatea lui Dumnezeu, sugerând că Dumnezeu este neputincios și că nu crede în planul pe care Dumnezeu l-a stabilit înainte de întemeierea lumii. Tot ceea ce este scris, întregul plan dezvăluit în Cuvântul lui Dumnezeu, are un singur scop: să conducă omul către acest obiectiv. Prin urmare, noi, cei care nu credem, dacă alegem să nu credem, contestăm lucrarea lui Dumnezeu și îl facem pe Dumnezeu să pară

mincinos, sugerând că El nu este capabil să îndeplinească ceea ce a spus. Și atunci, Dumnezeu va folosi o metodă misterioasă, necunoscută nouă, pentru a ne transforma și a ne pregăti pentru desăvârșire, deși mulți nu cred că aceasta este posibilă. Această transformare va avea loc în perioada de tranziție dintre plecarea noastră de pe pământ și sosirea în Împărăția lui Dumnezeu.

Dar ce se va întâmpla cu cei care vor fi pe pământ la sfârșitul timpurilor și care vor fi schimbați într-o clipă, într-o clipeală de ochi? Ce timp de pregătire vor avea ei? Scriptura spune că mai întâi vor învia cei morți și apoi cei vii vor fi transformați într-o clipă, într-o clipeală de ochi.

Apostolul Pavel ne vorbește despre biserică în epistola sa către Coloseni. Această epistolă a fost scrisă pentru biserică și, începând cu capitolul 1, versetul 24, Pavel împărtășește cu biserica din Colose: "Mă bucur acum în suferințele mele pentru voi și în trupul meu împlinesc ce lipsește suferințelor lui Hristos pentru trupul Lui, care este biserica. Slujitorul ei am fost făcut eu, după isprăvnicia pe care mi-a dat-o Dumnezeu pentru voi, ca să întrăgesc cuvântul lui Dumnezeu." Continuând cu versetele 28 și 29: "Pe El îl propovăduim noi și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om desăvârșit în Hristos Isus. Iată la ce lucrez eu și mă lupt după lucrarea puterii Lui care lucrează cu tărie în mine." Amin.

Apostolul Pavel, pe care îl admirăm și ne întrebăm cine ar putea să se ridice la nivelul său, se străduia să îndeplinească acest scop: să prezinte

fiecare persoană desăvârșită în Hristos Isus. Pavel, Dumnezeu, Domnul Isus și Duhul Sfânt, toți lucrând împreună, cu Pavel ca mijlocitor, așa cum ni se spune că Domnul Isus mijlocește pentru noi, este viu și ne ajută să devenim desăvârșiți, conform cu ce am citit, "pe El îl propovăduim noi și sfătuim pe orice om și învățăm pe orice om, în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om desăvârșit în Hristos Isus." Așadar, planul nostru ar trebui să fie același.

Prin urmare, dacă dorim să aducem pe cineva la Hristos pentru mântuire, trebuie să urmăm planul lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu dorește să-i facă pe oameni după chipul și asemănarea Sa, atunci și noi ar trebui să urmăm acest exemplu. Așadar, am observat că și Biserica are un rol activ în acest proces, dar este important să ne gândim și la contribuția noastră personală.

Vom continua să explorăm epistola către Evrei, în special capitolul 6. Vă încurajez să reflectați la aceste versete. Citim versetul 1 și 2: "De aceea să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos și să mergem spre cele desăvârșite. Fără să mai punem din nou temelia păcătoșiei de faptele moarte și a credinței în Dumnezeu, învățătura despre botezuri, despre punerea mâinilor, despre învierea morților și despre judecata veșnică." Amin.

Scriptura ne îndeamnă să ne îndreptăm atenția către maturitatea spirituală. Să depășim învățăturile elementare și să ne îndreptăm spre cele desăvârșite. Este ca și cum am părăsi clasa întâi pentru a ne îndrepta

spre finalul educației noastre, spre absolvire. Să ne întoarcem acum la Epistola lui Iacov, în capitolul 1, versetele 2 până la 4: "Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi și să nu duceți lipsă de nimic." Amin. În aceste versete, vedem că atât Domnul Isus cât și tâlharul răstignit alături de El au experimentat încercări care au necesitat răbdare pentru a ajunge la desăvârșire, la o stare de desăvârșire și lipsită de nevoi, conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Mulți oameni au fost martirizați, și în aceste cazuri, răbdarea a dus la desăvârșirea lucrării. Dar această desăvârșire aparține lui Dumnezeu sau omului? "Să privim ca o mare bucurie când trecem prin felurite încercări." Deși încercările și necazurile nu sunt plăcute, ele fac parte din chemarea noastră.

Voi citi acum din prima epistolă a lui Petru, capitolul 5, care vorbește despre desăvârșirea care vine atât din partea lui Dumnezeu, cât și din partea omului. Așa cum am văzut în Iacov, omul nu lucrează singur, ci în colaborare cu Dumnezeu, dar este necesară și contribuția personală, nu doar cea divină. Capitolul 5, versetul 10: "Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa veșnică, după ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintiți. A Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor." Amin.

Aici ni se spune că după o perioadă de suferință, Dumnezeu ne va

desăvârși. Dar cum ar trebui să suferim? Cu răbdare. Trebuie să suferim cu răbdare, căci răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, pentru ca noi să fim făcuți perfecți. Aici scrie pentru "puțin timp". Ce înseamnă "puțin timp"? Unul, doi, trei, zece ani, până când părăsim această pământ. Cine va birui? Cine va răbda până la sfârșit, ne spune Cuvântul lui Dumnezeu.

Și deschidem și la 1 Ioan, capitolul 2, pentru a ne aminti că acestea nu sunt doar promisiuni metaforice; sunt lucruri care trebuie să se întâmple fiecăruia dintre noi. Voi citi de la versetul 3 la 5, și vom citi și versetul 6 pentru a-l completa. "Și prin aceasta știm că Îl cunoaștem, dacă păzim poruncile Lui. Cine zice: Îl cunosc, și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos, și adevărul nu este în el. Dar cine păzește Cuvântul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns desăvârșită; prin aceasta știm că suntem în El. Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus." Amin.

Mă voi opri la versetul 5 pentru a-l explica puțin. "Dar cine păzește Cuvântul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns desăvârșită." Acest lucru nu este o metaforă. Dacă păstrăm poruncile Sale, scopul poruncii este dragostea. Dacă păstrăm cuvântul Lui, dragostea lui Dumnezeu este desăvârșită în noi. Și dragostea desăvârșită este scopul final, ai putea spune. Ea alungă frica. Frica aduce cu ea pedeapsa.

Și voi citi și din capitolul 5 din 1 Ioan, de la versetele 2 și 3, și apoi din a doua epistolă a lui Ioan. Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu

prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui. Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele. Amin. Și citim din versetele 5 și 6 ale celei de-a doua epistole a lui Ioan: Și acum, te rog, Doamnă, nu ca și cum ți-aș scrie o poruncă nouă, ci cea, pe care am avut-o de la început: să ne iubim unii pe alții! Și dragostea stă în viețuirea după poruncile Lui. Aceasta este porunca în care trebuie să umblați, după cum ați auzit de la început. Amin.

Dragostea este partea noastră, care constă în trăirea conform poruncilor Domnului Isus. Și închei cu un text din Filipeni: "Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos." Dumnezeu are puterea de a duce la îndeplinire ce începe, cu condiția ca omul să-și facă partea rămânând ascultător Lui până la sfârșit. Dumnezeu va desăvârși lucrarea Sa și o va duce la îndeplinire, și va fi o lucrare fără cusur. Domnul să ne ajute să rămânem ascultători.

Cel care păstrează Cuvântul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns desăvârșită. Aceasta este o promisiune extraordinară. Nu am ajuns încă acolo, dar dacă suntem hotărâți să păstrăm cuvântul Lui, dragostea lui Dumnezeu va fi desăvârșită în noi. Amin.